

Forflag til Beslutning af Folkethinget.

Det oprindelige Lovforslag kjendte kun to Klasser af Interessenter, nemlig dem, der betale een Gang for alle, og dem, der betale de saakaldte faste Indskud, d. v. s. samtidigt med deres Indtrædelse forpligte sig til igjennem hele Rækken af Spareaarene at betale forudbestemte Beløb til ligeledes forud angivne Terminer.

For disse tvende Klassers Vedkommende lader det sig, dog med Hensyn til den sidste Klasse kun under Forudsætning af, at den holder, hvad den har lovet, ved Indtrædelsen forud beregne, hvor stort et Beløb enhver enkelt Interessent lægger Beslag paa af Hjælpefondens Kapital, saa at man altsaa kan vide, hvornaar der ikke kan modtages flere Interessenter, fordi Hjælpefondens er fuldt ud optaget. Men nu har det sidst fremlagte Lovforslag medtaget en tredje Klasse af Interessenter, nemlig dem, der betale de saakaldte frie Indskud, d. v. s. komme med deres Sparepenge til ubestemte Tider og med ubestemte Beløb, alt som de efter Leilighed kunne faae sparet mindst 10 Kr. sammen. Hermed bortfalder enhver Mulighed for at beregne, hvornaar Hjælpefondens Midler ville være bundne, dersom Anstalten lige over for disse Interessenter skal opfylde sin Hensigt, nemlig at de kunne opnaa en Livrente paa 300 Kr. Det giver sig af sig selv, at en saadan Beregning ikke kan gøres, aldenstund det ikke kan vides, hverken hvor store Indskud bemeldte Interessenter ville indbetale i Løbet af Spareaarene, eller til hvilke Tider de ville gjøre deres Indskud. Af denne Grund har Lovforslaget, med Hensyn til oftnævnte Interessenter, været nødsaget til at bestemme, at Afgang til at gjøre Indskud ophører, naar det viser sig, at de Tilskud, hvortil Hjælpefondens alt har forpligtet sig, naae op til Værdien af den beholdne Hjælpefond. Dette vil med andre Ord sige, at lige over for enhver Interessent, der betaler frie Indskud, forbeholder Anstalten sig, naar det viser sig, at Hjælpefondens ikke kan paatage sig flere Forpligtelser, da at bryde af og sige til ham, at det ikke kan blive til Noget med, at han kan erhverve sig en Livrente af 300 Kr., selv om han fra sin Side kan skaffe det fornødne i Spareaarene; thi man er ikke i Stand til længere at modtage Indskud af ham, og han kan derfor ikke i sin Tid faae en større Livrente, end der kan komme ud efter de Indskud, som han allerede har betalt. Dette er for de omtalte Interessenters Vedkommende at opgibe hele Hensigten med Lovforslaget, som jo er at sikre Interessenterne en aarlig Livrente af

300 Kr., naar de fra deres Side sammen spare, hvad hertil fordrer.

Til dem, der betale frie Indskud, begraderes ifølge Lovforslaget de, der vel fra først af forpligte sig til at gjøre faste Indskud, men i Aarenes Løb ikke se sig i Stand til at holde deres Forpligtelser, saasom naar en Mand, der indtræder med sit fyldte 34te Aar, paatager sig i 21 Aar at betale 77 Kr. 64 Ø. aarligt med $\frac{1}{4}$ forud hvert Kvartal. Antagelig ville de allerfleste Ubemidlede paa Grund af indtrædende Sygdom, temporær Mangel paa Arbejde, Militærtjeneste og af mange andre Aarsager, som Livets omstislige Vilkaar kunne medføre, ikke kunne opfylde en ved deres Indtrædelse paatagen Forpligtelse til igjennem en lang Aarrække paa bestemte Tider at betale lige store Indskud.

Tilbage blive saaledes som Interessenter, der ere sikre paa at kunne opnaa, naar de have fyldt deres 55de Aar, at faae denne Livrente paa 300 Kr., kun de, der raade over en tilstrækkelig Kapital til strax ved Indtrædelsen i Anstalten at kunne betale deres Indskud een Gang for alle, saasom for en Mand, der har fyldt sit 34te Aar, 1,009 Kr. 90 Ø. Om Saadanne kunne henregnes til Ubemidlede, er altid et tvivlsomt Spørgsmaal, og det er i hvert Fald ikke deslige smaa Kapitalister, som Anstalten hovedsagelig sigter paa.

Af det Sagte turde fremgaa, at vil man opnaa Niemedet med den tilsigtede **„Alderdomsforsørgelsesanstalt for Ubemidlede“**, maa man bygge samme efter en anden Plan end den fra Statskassen at henlægge 2 Millioner Kroner, eller en hvilkenjomhelst anden limiteret Sum, til Hjælpefondens og begrænse Tilskudene til denne Sum.

Der eksisterer, som bekendt, en anden Anstalt, der har stillet sig en lignende Op-gave som Lovforslaget og allerede har været i Virksomhed i en Del Aar. Dette er: **„De forenede Kommuners Alderdomsforsørgelgestasse“**. Jeg skal derfor til Sammenligning give et kort Omrids af dennes Hovedbestemmelser.

„De forenede Kommuners Alderdomsforsørgelgestasse“s Tilskud til det af Interessenterne selv Opsparede er ordnet paa følgende Maade:

Hver Gang en Interessent gjør et Indskud paa sin Bog, tilskrives strax hans Opsparingskommune Tilskudet hertil. Med Hensyn